

GAZETA KRAKOWSKA

N° 47.

Z KRAKOWA DNIA 10 CZERWCA 1820 ROKU W NIEDZIELĘ

Z Warszawy d. 3 Czerwca:

Najjaśniejszy Cesarz i Król JMość Dekretem swym z dnia 27 Kwietnia (9 Maia) r. b. raczył najłaskawiej mianować JW. Radcę Stanu Okołowa, Prezesem Izby Obrachunkowej, a to w miejsce zmarłego JW. Woyczyńskiego.

Wczoraj, dnia 2 b. m. jako w uroczystość Imienia Najjaśniejszego Cesarzowicza, Wielkiego Xiążęcia Konstantego Pawłowicza, JO. Xiąże Namiestnik Królewski, Władze krajowe, tudzież Jenerałowie i officerowie stojących tu woysk, składali najżyczliwsze powinszowania W. Xiążęciu, który w dniu tym był na nabożeństwie w Kaplicy Greckiej w Zamku Królewskim. O tymże czasie odprawiło się w obecności Władz králowych solenne nabożeństwo w Kościele Metropolitalnym Świętego Jana. Jaśnie Wielmożny Senator Novosilzoff dał wielki obiad, na którym zdrowie Jego Cesarzowiczowskiej Mości i całej N. Rodliny Cesarzowskiej spełniano. Oświecenie miasta zakończyło uroczystość dnia tego.

Z Petersburga d. 7 Maia d. k.

Dnia 5 b. m. była tu wielka parada gwardyi Jego Cesarskiej Mości na placu niegdyś Carycynym ługiem, później placem Marsowym, a teraz Suworowa zwanym. Obecność Najjaśniejszego Cesarza, który naczelnie tym szobrotom dowodził, dodawała świetności widokowi, a woysku ochoty do rozwinięcia całej dzielności sztuki i wprawy. Plac Suworowa jest prawie kwadrat 2000 stóp długi i przeszło 800 szeroki, dwoma bokami do ogrodów letnich wielkiego i małego przyległy, i kanałami tylko od nich oddzielony. Bok na przeciwko ogrodu wielkiego leżący, ozdobiony jest piękniemi gmachami; a czwarty bok przypiera do pałacu marmurowego. Dalej jest miejsce wolne wychodzące nad Newę, w środku którego wznosi się pomnik bronzowy, wystawiający bohatera, stojącego na podstawie z granitu na czterech także granitowych stopniach osadzoney, a słupcami i łańcuchem z lanego żelaza poniżej stopniów opasanej. Posąg Suworowa ołbrzymiej postaci w zbroi Rzymskiej z

szyszakiem na głowie, w lewey ręce trzyma tarczę spuszczoną, którą Orły Rosyjskie to Państwo wystawiające zastania; w prawey podniesioney trzyma miecz, którym zdaje się odganiać nieprzyjaciela. Po pomniku Piotra W. jest to najpiękniejszy ze wszystkich zdobiących Petersburg. Był on umieszczony z drugiej strony placu nad kanałem oddzielającym go od ogrodu małego; w tem zaś miejscu gdzie jest teraz, był ogród należący do domu Hr. Sołtykowa. Cesarz JMŚć pod którego szczęśliwym rządem wszystko ożywia i kwitnie, a Petersburg czarującą przybrał postać kupił ten ogród, kazał go znieść, odkryć widok na Nowę i posąg Suworowa na brzeg isy prawie przecieść. Tu jest miejsce wspomnieć o pomniku drugiego bohatera to jest Rumjancowa Zadunajskiego. Jest to obelisk granitowy na takieyże podstawie. Przed dwoma laty zdobył plac Marsowy; lecz położenie tego tak było niedogodne, iż z brzegu Newy ledwie sam wierzchołek można było widzieć. Teraz stoi na placu między Akademią sztuk nadobnych i korpusem Kadeckim na Wasilewskim Ostrowie. — Z drugiej strony posągu Suworowa, wzdłuż boku czwartego, placu tegoż imienia, jest dom Hr. Sołtykowa pięknie przebudowany, a za nim pałac Rybasa z ogrodami nad czwarte piętro wzniesionemi i po nad obszerne galerye ciągnącemi się. W takim to położeniu jest plac Suworowa. Przed dwoma laty była to obszerna równina nieopatrzona w podziemne kanały i w wielu miejscach nie należycie zrównana; po najmniejszym deszczu niezmiernie bywała błotnista i ledwie wśród najcie-

kniejszey pogody, na ćwiczenia wojskowe przydatna. Najjaśniejszy Cesarz JMŚć zwrócił i na nią baczne oko i w kilka miesięcy w dziwnie piękny i porządny plac zamienił. Biegli inżynierowie zrównali poziom, przecięli podziemną do Newy i kanałów wpadającemi rowami, a naokoło na cztery sążnie mocnym opatrzyli brukiem.

Z Paryża d. 27 Maja.

Zawsze jeszcze choroba nie dozwala Królowi wyjeżdżać, i zdrowia tego wolniej powraca niżeliby sobie publiczność życzyła.

Hr. Tautzien oddał Królowi d. 21 list od Króla Pruskiego; posłowie Angielski Lord Stuard i Austriacki Baron Vincent oddali mu także listy od swoich Monarchów.

Xie Angouleme w podróży swojej przez Francją znajdował się d. 15 b. w Dole, d. 17 w Besancon, d. 19 w Vesoul, a d. 25 oczekiwany był w Strazburgu.

Były dowódca w Wandei, generał de Sol de Grissol mianowany przez Króla został gubernatorem zamku Pau.

Posel Perski darował Królowi trzy piękne konie Perskie.

D. 24 odczytane zostało w izbie Parów oskarżenie Louvela, zaboycy Xcia Berry, i wezwano go, aby obrął sobie obrońcę; ale gdy nie chciał, dodano mu z urzędu P. Archambaudt. Potem bada, no go i świadków przeciw niemu stawiono.

Podług rozchodzący się wieści Marszałek Xie Dalmacyi (Soult,) który od kilku miesięcy obsypywany jest łaskami Dworu, mianowany został Parem, a mo-

że w krotce i m. bistrostwo wojenne otrzyma, które już w r. 1815 posiadał. — Parowie Francuzcy dzielą się na 5 klas: Xiążąt, margrabiów, hrabiów, wicehrabiów i baronów; majoratów jest tylko trzy klasy; majorat Xcia powinien mieć najmniej 30,000, margrabi, hrabi i wicehrabi 20,000 Fr. rocznego dochodu. Najstarszy syn nosi tytuł oycy, a następnajmniejsi rodzinną nazwisko.

Dziennik Sporów umieścił następujące autentyczne doniesienie o zaszłych w Grenoblu zdarzeniach podczas bytności Xcia Angouleme, które przez liberalne pisma i nawet w izbie Deputowanych nader przesadzonymi zostały. W dniu wiazdu Xcia (8 b. m.) widzieć się dała kupa młodzieży, która zagłuszyć chciała okrzyki: Niech żyje Król! okrzykiem: Niech żyje Karta, niech żyje Konstytucya! Lecz zaledwo od tych słyszana była, którzy znajdowali się w pobliskości. W wieczor przebiegala ta młodzież ulice, krzycząc: Niech żyje Konstytucya! bez dodawania Niech żyje Król! W nocy przyklepiona została kartka wzywająca młodzież do znajdowania się nazajutrz na placu, gdzie Xcie będzie osadę lustrował. Około 50 uczniów prawa uczyniło zadosyć temu wezwaniu. Jak tylko przybył Xcie krzyczeli: Niech żyje Karta, niech żyje Konstytucya! chcąc okrzyk Niech żyje Król! przytłumić. Gdy rozpoczęły się obroty, podwojono ten okrzyk, tak iż rozkazów officerów słyszeć nie można było. Gdy ten uporczywy krzyk stał się obraźliwym dla Xcia, rozkazał zatem Prefekt Naczelnikowi iandarmeryi przywrócić porządek i nayuporczywszych pochwycić. Pięciu z nich zaprowadzono

do więzienia, lecz w krotce uwolniono, gdy Prefekt przełożył im ich niedorzeczne postąpienie. Wszyscy rozumni ludzie naganiali burzliwy postępek tej młodzieży, ale przypisywali go ludziom, którzy przerwać chcieli spokojność publiczną przez podniecenie do tego niedoświadczonych młodzieńców.

Podług jednego z dzienników tutejszych 9 Deputowanych, którzy razem podpisali obwieszczenie na składkę dla osób uwięzionych z mocy ustawy przeciw osobistej wolności, na zapytanie Ministra sprawiedliwości, dla czego razem z innymi nie są do sądu pociągnięci? odebrali odpowiedź od Podsekretarza Hr. Portals: iż Ministerium ma tylko zlecenie pociągać do odpowiedzi osoby najwinniejsze.

Lekarz Pariset, który jak wiadomo jeździł do Radyxu dla rozpoznania żółtej gorączki, otrzymał od Króla order ligii honorowej.

Margrabina Bute, którą niektóre tutejsze dzienniki wzięły za przybyłą Królową Angielską, jest córką Bankiera Couits i ciotką Angielskiego w Paryżu Posła Lorda Stuart. Towarzyszą jej w podróży Lord Dudley Stuart z swoją żoną, a jej córką.

D. 18 umarł tu Jenerał Leclerc Desessarts, który wstawił się w woynach w Niemczech, we Włoszech, w Hiszpanii i Ameryce. Był on szwagrem Xcia Eckmühl, pod którego rozkazami walczył pod Austerlitz, Auerstädt, Eylau, Eckmühl i przy oblężeniu Hamburga.

Gazeta Lyonńska donosi o Bourgeois, iż z rozkazu rządu uwięziony został w Lens-Saulnier i do Besanson zaprowadzo-

ny. Był on dawniej podoficerem w wojsku, a później fechtmistrem w Lons. Znalaziono u niego kary godną korespondencją z Paryżem. Uwięziono razem i dwóch szefów batalionowych w Dole, których zamiarem było wzniecić zaburzenia w wielu departamentach. Słychać, iż więcej jeszcze osób uwięziono, ale nie wymieniają ich nazwisk.

Poliovia tutejsza jest teraz nader czynna, jednak bez naruszenia bezpieczeństwa obywateli. Do patrolowania używa od niejakiego czasu więcej żandarmerji, niżeli liniowego wojska.

Izba Deputowanych ciągle jeszcze roztrząsa ustawę o obiorach. Na posiedzeniu dnia 20 Kommissarz Królewski Baron Capellen bronił tej ustawy i wymawiał rząd, iż wiele gotowych już projektów nie może wnieść na teraźniejszych posiedzeniach, jak n. p. o urządzeniu administracji municypalney i departamentowej. Lecz izba ugruntuje los Francji przez przyjęcie ustawy o obiorach. — P. Daunou mówił przeciw takowemu ugruntowaniu losu Francji, potępiając rzeczoną ustawę. — P. Cotton mówił za ustawą, a P. Basterech i inni przeciw niej. — Dnia 22 P. Salabery mówił za ustawą, wyrażając: Tak zwani liberaliści nie są przyjaciółmi Królów, zabijają ich; nie są przyjaciółmi ludu, bo nim pogardzają. Przyjmijmy nową ustawę, a prawa Monarchija zostanie ugruntowaną i rewolucya na zawsze zniszczoną. — P. Courvoisier podchwycił te wyrazy i radził odrzucenie ustawy, dowodząc że przez nią Francya stanie się wkrótce własnością 17 do 18,000 rodzin szlacheckich. Prawdziwemi obrońcami tronu

nie jest szlachta, ale lud. Spodziewa się, że prawa strona i środek połączą się naobieć dla uratowania Francji z lewą stroną. — P. Mousnier mówił za, a Hr. St. Aulaire przeciw ustawie. Gdy on jest szwagrem i odgłosem Xięcia Decazes. wszyscy z uwagą jegoj mowy słuchali, Mówił z zapalem: że izba Deputowanych stósować się tylko powinna do mniemań Departamentów, które ją obrały. Nowa ustawa ma tylko za cel zniszczyć wpływ publicznego mniemania po departamentach. Narzuca ona obiorcy przeciw woli publiczney i łączy arystokracją z rządem. Chcą przez nią przywrócić korporacye, i urzędy wojskowe i cywilne zapewnić tylko prawu urodzenia; zgola przywrócić prywatne przywileje. Sprzeciwiam się tej przyięciu i żądam powszechnego prawa równości. — Dnia 23 mówił nayspierwszy za ustawą P. Corbieres i zbitał twierdzenia PP. Courvoisier i St. Aulaire. — P. Bignon oświadczył, iż podług wszelkiego podobieństwa jest to ostatnia mowa, którą pod tarczą wolności mieć może; wkrótce bowiem nie będzie izba wolną, i tyranii tylko lub niewolnicy wchodzić będą mogli na ułówoicę. (Mocne szemranie.) Obiaśniał wyraz tyranii, ale wkrótce wpadł znouwu w zapal i nazwał lewą stronę świętnem wyborem prawdziwey reprezentacyi, ponieważ z obrzydzeniem odrzuca nową ustawę. — Minister spraw wewnętrznych odpowiadając na tę mowę, przy wyrazach: "Mężowie, którzy oddają się m rzeniom rzeczypospolitey," zapytany był kogo przez to rozumie? Lecz on tak daley mówił: Marzenie o rzeczypospolitey jest marzeniem nowego przywłaszczenia lub

iego skutkiem. Prawdziwi liberaliści zajmują prawą stronę. W roku 1793 bronili oni duchowieństwa i szlachty; dziś obstariają za potęgą, dla wyrwania jej z pod tyranii. (Okłaski na prawey, a szemranie na lewey stronie.) Arystokracya nasza jest właśnie taką, jaka dla wszystkich wielkich narodów koniecznie jest potrzebną, a zatem i naszemu przystoi. — Po nim mówił P. Constant: że widocznie zachodzi tu wielka sprzeczka, dwa stronnictwa i dwa mniemania; spodziewa się jednak, iż zdarzenie roku 1845 nie będzie ponowionem, i że Deputowani nie będą pod bagnetami obieranemi; wiódł rzeczpospolitą we Francyi, lecz ta przez winę ultrarepublikanów, przez winę republikańskich jakobinów upadła. Największymi nieprzyjaciółmi tronu są jakobini rojalscy; lecz spodziewa się, że lewa strona przewycięży. "Cała konstytucya i Burbonowie, i nie jak tylko Burbonowie i konstytucya! to jest iey i moim hasłem..." — Izba rozeszła się w największem poruszeniu. — Dnia 24 i 25 ciągnęły się daley spory; nakoniec dnia 25 ogłoszono ie większością za ukończone i na następnych posiedzeniach nastąpi głosowanie na ustawę.

Z Madrytu d. 13 Maia.

Konsul nasz w Marsylii Lahora, który iak wiadomo pisał do Króla nieprzystoyny list, naganiając przyęcie konstytucyi, został przez Króla z urzędu złożony, za niegodnego noszenia imienia Hiszpańskiego ogłoszony, i zabroniony mu jest powrót na ziemię Hiszpańską. Miejsce jego zastąpił P. Soler.

Na odebraują wiadomość, że w departamentach Francuzkich Pireneow i wyższej Garonny woyska znajdują się

w poruszeniu, otrzymał nasz Poseł w Paryżu zlecenie proszenia Rządu Francuzkiego o wyjaśnienie w tej mierze, i oraz Minister nasz spraw zagranicznych miał z tego powodu naradę z tutejszym Posłem Francuzkim. Nadeszło z Paryża przyjacielskie i zaspakalające wyjaśnienie. Przyzowano narodowi zupełne prawo nadania sobie urzędzeń stosownie do swoich życzeń, nadziei i dobra.

Z południowey Ameryki nadeszły przyjemne doniesienia, iż w wielu miejscach ustały już kroki nieprzyjacielskie.

W Katalonii i Biskai panuje zupełna spokojność; w jedney tylko Nawarze zachodzi cokolwiek niezgody. Pułk Toledy, który stał w Arragonii, odebrał rozkaz udania się na osadę do Pampeleoy.

Antoni Quiroga jest rodem z Betanzos w Galicyi; miasto iego urodzenia przystało mu pochlebny adres.

Wyszłe w Madrycie pisemko nalega o zniesienie w Hiszpanii majoratów.

Zaprowadzona przez Kardynała de Mendoza w r. 1478 Inkwizycya, była więcey politycznem niżeli kościelnoem urządzeniem. Władza Królewska szukała w niej zawsze pomocy, i Król mianował W. Inkwizytora, a Papież go tylko zatwierdzał. Król Ferdynand VII powracając na tron w roku 1814 chcąc utrzymać dawny kształt rządu, musiał ten trybunał przywrócić. Podczas Francuzkiego wtargoenia i krótkiego panowania Józefa Bonapartego, rozszerzyły się w Hiszpanii mniemania, widoki, wyobrażenia, zasady i prawdy, które daleko niebezpieczniejszemi były, niżeli cała potęga niegdy Maurów, i przeciw nim toj wskierzona została Inkwizycya.

Nie Xięciem, ale Wielkim Xięciem Kadyxu mianował Król nowe urodzonego syna brata swojego Infanta Franciszka.

Junta Galicyjska na dowód swej wdzięczności uchwaliła dla każdego żołnierza, któremu czas służby ukończył się w r. 1817, a służyć chce do Grudnia r. b. 30 miedzianych realów nagrody. Gdy ta uchwała woysku przeczytana została, krzyknęli wszyscy żołnierze, iż z boleścią widzą, że im pieniądze ofiarują, iak gdyby ich krokami chciwość, nie miłość do oyczyzny kierowała.

Posel Królewski przy Stolicy Stey P. Laguirra przysłał rządowi protokół zaprzysiężenia konstytucyi przez obecnych w Rzymie Hiszpanów; lecz sam nie chcąc swojego sumienia zawodzić oney nie zaprzysięgł. Słychać, iż złożony został z poselstwa i zabroniony ma powrot do Hiszpanii.

Z Kadyxu piszą pod d. 2 Maia, iż uwięziony Pułkownik batalionu przewodników, Gavarry, chce się głodem umorzyc.

W Madrycie ukończone zostały obchory deputowanych do Stanów; z dawnych członków obrano trzech, a resztę nowych.

Margr Almanera, którego córka zaślubioną była z Jenerałem Duroc, niegdy Marszałkiem pałacu Napoleona, i znajdował się pomiędzy wygnańcami, powrócił do oyczyzny i znajduje się w Vittoria. Stronnicy Józefowscy i Francuzcy oziębie są przymowanemi.

Stosownie do wyroku o milicyiach, mieszkańcy i władze miejscowe obierają officerów, a ci znowu główny sztab, do którego obierać mają wysłużonych officerów. Milicyianie wykonywają przysięgę

w obecności swojego Plebana, ~~po~~ który wykonaniu Plebana dodaie te słowa: "A ia będę błagał Boga, aby był z wami, dopoki będziecie przysiędzą wiernymi."

— D. 16 —

Dzisiejsza gazeta Dworska zawiera odpowiedzi Dworów Paryzkiego, Londyńskiego, Hagskiego, Bawarskiego, Drezdeńskiego, Dyrektoryjatu Szwajcarskiego i Senatu Hamburgskiego, na doniesienia o przyięciu przez Króla konstytucyi.

Wszyscy Ministrowie pracują nieustannie nad projektami do ustaw, podać się mających zgromadzeniu Stanów.

Angielski Posel odjeżdża dziś lub jutro. Zapewnia on, iż odprowadzi tylko małżonkę swoją do Vittoria i zaraz powroci; ale sądzą, iż on mówić chce z znajdującym się u wod w Bagares Podsekretarzem stanu Hamilton, i dopiero powroci.

Większa część nowych wyroków tycze się skarku. — Jeden z nich zawiera rozporządzenie względem 69 członków Stanów, którzy w r. 1814 protestowali się przeciw rządowi konstytucyjnemu. Naczelnicy prowincyy za zniesieniem się z miejscowemi Alkadami, w których znajdują się takowi deputowani, mają im w klasztorach naznaczyć mieszkania.

Wszystkim oddziałom woyskowem czytany i wykładany bydź ma raz w tygodniu przez godzinę wydany [w Kadyxie przez P. Corradi katechizm polityczny o konstytucyi.

W niektórych tutejszych pismach wniesione zostało pytanie: czyliby nie lepiej było na wzor innych konstytucyjnych krajow zaprowadzić w Hiszpanii dwie prawodawcze izby; lecz inne oświadczają się przeciw izbie parów, a

Konserwator dowodzi w długim artykule, iż podobne urządzenie nader byłoby szkodliwe dla naszego kraju. — Codziennie pomnaża się w całym kraju liczba pism publicznych i związków patriotycznych.

Podczas walki byków, którą miasto Kadyx d. 10 b. m. dla Quirogi wyprawiło, zdarzył się przypadek, iż załamały się trzy przeładowane rusztowania, i mnożstwo osób pokalczonych zostało; wielu połamało ręce i nogi, nikt jednak życia nie utracił. Budownicy są do odpowiedzi pociągnięci.

2 Londynu d. 23 Maia.

Król wezwał Lorda namiestnika Irlandyi Talbot do czczenia się na uroczystości koronacyi. — Nową koronę, która podczas tej uroczystości użytą będzie, szacują do 54,000 Fs. Starą nie szacują jak 1000 Fs. — Trzy domy na przeciwko oświatła Westminsterkiego stojące, gdzie odbędzie się koronacyia, naigle już zostały do przypisywania się za ogromne ceny po 2000, 2500 do 3000 Fs. Należym ten należy jedynie do właścicieli; mieszkańcy muszą się bez żadnego wynagrodzenia wynieść; niektórzy jednak z właścicieli odstąpili im zatem czynsz roczny. Podczas koronacyi Jerzego III. nie przyniosły te domy jak 700 do 1000 Fs. a teraz do tak ogromnych summ wyszły, stawiane są w teyże okolicy rusztowania, które dla stojących po 3 a dla siedzących po 10 do 20 gwineów nymują. — Urząd rycerza broniącego prawności koronacyi, dostał się tą razą Duchownemu. Obowiązkiem jego jest pokazać się w sali Westminsterkiej podczas koronacyi na koniu i każdemu wydać bitwę, któryby zaprzeczał Królowi prawa do korony.

Gazeta Goniec wątpi zawsze jeszcze

o powrocie Królowey do Anglii, i poczytuie za złe innemu pismom, że tyle niedorzecznych wieści o niej rozgłaszają.

Na giełdzie rozeszła się dziś wiadomość, że Minister skarbowy chce 10 mill. skarbowych biletów na gotowiznę przemienić, i oprócz tego 6 mill. Fs. zacząć.

Wakujący po śmierci Kcia Kentu urząd bez obowiązku (z nazwiska tylko gubernatora Gibraltaru) udzielony iak słychać został Hr. Chatam, który iak pamiętano należał do wyprawy przeciw wyspie Walheren. Jedno z pism tutejszych czyni nad tem następującą uwagę: "Nastąpiło to pomimo zaleconey oszczędności w wydatkach publicznych, i płatny będzie nieużyteczny urząd."

Lord Prezydent Londynu zwołał na 26 b. m. zgromadzenie tajney rady, dla naradzania się nad koniecznością reformy parlamentu.

Wielki sąd przysięgłych Middlesexu przyjął nakopiec oskarżenie o zbrodnię kraju zasnego szpiega Edward, i słucha wielu przeciw niemu świadków, a między innymi córki Tadda, która pod przysięgą zeznała, iż przynosił do domu iey oycy broń i proch i znowu odbierał. Patron Harner odebrał od Ławnika Wood zlecenia wyznaczyć na schwywanie Edwarda 100 Fs. lecz oo tymczasem z kraju umknął pod imieniem Hanta.

Jakkolwiek pocieszył rekordzielne nasze powiaty znaczny pokup Angielskich towarów na iarmarku Lipskim, tak znowu zasmuciła ie wiadomość z Rosyji o ograniczeniu wprowadzania zagranicznych towarów.

Gazeta Times wyraża, iż ponawia się pogłoska o zmianie w Ministeryium; po

P. Vansittart obiąć ma kanclerstwo skarbu P. Huskinson.

Nowym Posłem naszym (w Petersburgu) mianowany jest P. Bagot, który tam w krotce popłynie.

Podług doniesień z wewnątrz kraju znaczą się i tego roku obfite u nas urodzaje; w niektórych okolicach już się ięczy miedź wysypuje.

Znany Hr. Selkirk, który na zachodzie Angielskiej Ameryki z wielu trudnościami założył osadę, i szacowne wydał dzieło o przenoszeniu się mieszkańców, umarł dnia 6 Maja w 49 roku życia we Francyi.

Jenerał Maitland powraca z Korfu do Anglii, a miejsce jego jako Kommissarza zajmie Jenerał Adams.

Hr. Rostopczyn, były gubernator miasta Moskwy przybył do Londynu.

Pierwsze posiedzenie kommissyi koronacyney było nader zabawne. Wiele dawnych domów i rodzin upominało się o swoje prawa do zatrudnień podczas koronacyi i o nagrody. Hr. Algiergaveny żądał użytych być do szpikowania pieczeni, co wielki wzbudziło śmiech, zwłaszcza gdy prosił o pozostałe reszty słoniny, szynki i mięsa w izbie szpikowaney. Juny kandydat, Lord Eston, zaprzeczał pierwszemu prawa do szpikowania i sobie go przywłaszczał. Prezydent i magistrat Oxfordski żądali, aby razem z Prezydentem i magistratem Londyńskim zawiadywali piwnicą i trzema srebrnymi puharami udarowanemi byli. Xiążę Norfolk dopominał się służącego mu prawa napełnienia i podania Królowi puharu, i otrzymania za to pięknego złotego puharu z nakryciem, resztę

pozostałego wina, wszystkie naczenia i dzbanki, wyląwszy złote i srebrne. Lord Worksob żądał służącego od wieków ięgo rodzinie prawa podania Królowi na prawą rękę rękawiczki i trzymania Króla pod rękę, gdy trzymać będzie iabłko państwa. Xiążę Monrose podał się jako obmywacz srebra, i prosił za swoją pracę o srebrne talerze i półmiski, które znajdować się będą na stole Królewskim, iako też o prawo podania Królowi złotych ostrog. Lord Lyston żądał prawa pieczenia dla Króla grzaniczek i w nagrodę otrzymania srebrnych naczeń, tudzież kilka cetnarów cukru, korzeni i t. d. Pomędzy proszącemi weszła także do kommissyi podeszła kobieta, i po wielu pytaniach podała prośbę. Ale gdy przeczytana została, pokazało się, iż prosiła tylko Króla o wsparcie, i odesłano ją z iey prośbą do innej władzy.

Podług doniesień z Jamaiki do 20 Maja, w pierwszey połowie rzezonego miesiąca woyska Bolivara i Morillo stały na przewiwo siebie w gotowości do boju; ale żaden z tych Wodzów nie zdawał się chcieć odwarzyć na stanowczą bitwę.

Przyjaciel Lorda Cochrane w Londynie miał odebrać list od tego Admirala, w którym mu donosi, iż na spokojnym Oceanie zabrał dwie Hiszpańskie fregaty o 44 i 58 działach.

Naypierwszą wiadomość o zaszłej w Hiszpanii rewolucyi i odezwie Quiregi przywiózł Angielski okręt, który dnia 5 Lutego z Gibraltaru odpłynął, na wyspę S. Trócy, która wielkie zrobiła tam wrażenie i wszędzie rozestaną została.

DODATEK

DO N^{RO} 47.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 11 CZERWCA 1820 ROKU W NIEDZIELE

Z Pragi d. 29 Maja.

Wczoraj po nabożeństwie Najjaśniejsi Cesarstwo poiechali w południe do opactwa Benedyktynek u S. Małgorzaty, dla odwiedzenia JO. Xiężniczki Franciszki Sabaudzko-Crignan, narzeczoney J. Cesarzewicowskiej Mari Arcyksięcia Rainera, która tam o godzinie 5 z rana przyjechała. Po południu około godziny 7mej przy wystąpieniu wojska przyjechała w Cesarzkich galowych powozach do zamku Cesarzkiego. Na dole przy wschodach przylegli Ją J. Cesarzewicowska M. Narzeczoną i Dwór Cesarski w wielkiej gali, a na pierwszym piętrze ugotowych drzwi Najjaśniejsi Cesarstwo. Po wzajemnem się powitaniu, zaprowadzona została wyśoka Narzeczoną do Cesarzkiego apartamentu, z którego po krótkim wypocznieniu, udała się z NN. Cesarstwem i całym Dworem na ślub do zamkowego kościoła. W kościele zgromadzona już była liczna jenerałność, i t. d. Xże Arcybiskup przy asystencyi wszystkich prałatów i kanoników kapituły zaślubił wysokich Nowożeńców, oczem wystrzały z ręczney bro-

ni i dział oznaymiły publiczności. Po odśpiewaniu *Te Deum*, udał się N. Dwór na powrot do apartamentów, gdzie była przedstawiana szlachta, a potem do sali Hiszpańskiej. W tej pięknie oświeconey i przybraney sali, w której zrobione były trybuny na 2000 zaproszonych widzów, N. Dwór otoczony wysokimi urzędnikami i szlachtą zasiadł do stołu przy liczney orkiestrze. Uczta ta prawdziwie wspaniała wystawiająca widok trwała do godziny 10 w wieczor, poczem N. Dwór powrócił do swoich apartamentów.

Od brzegów Menu d. 27 Maja.

Nakoniec Stany Badańskie zwołane zostały i w krótkce posiedzenia swoje rozpoczęły. Kommissarze rządowi do zasiadania w nich są już wyznaczonemi. Minister stanu Berckelm otrzymał uwolnienie od poselstwa przy Seymie związkowym i wniydzie do Ministeryum Badańskiego. Ma on zgromadzeniu Stanów podać dokładny stan skarbu wsparty na dowodach i oraz sposoby do zastąpienia niedoboru. Rząd, poczynił już wielorakie ograniczenia i większą reskocę zamyśla

zaprowadzić oszczędność.

Profesor List, który powrócił do Norembergi, przywiózł wiadomość, że komisya związku Niemieckiego naradzać się niezwłocznie ma nad środkami zaradzenia upadkowi handlu. To zaś największy ucieszyło wydział związku handlowego, że w Wiedniu zawarta została oddzielna umowa między Bawaryją, Wirtembergiem, Badenem, Hesseu - Darmstadt, Nassau i Saskimi Książętami, mocą, którey obowiązały się te kraje znieść pomiędzy sobą celne opłaty i wspólną tylko zaprowadzić linią celną przeciw krajom, które takowe cła wybierają. Wszystkim jenem Niemieckim krajom, zostawiono wolny przystęp do tej umowy; jakoż Hanower, Brunświk i Oldenburg oświadczyć się już miały, iż przystąpią do niej, byle w przod Elektor Heski przystąpił, którego kraje są im na przeszkodzie. W przeciągu 4 tygodni zjechać mają Pełnomocnicy do Darmstadt, dla uskutecznienia tej umowy.

Hr. Fran. Erbach znalazł na swoim gruncie Rzymskiego orła, który waży 7 funtów i należał do 22 legjonu Rzymskiego.

W Hamburgu zakupują od cieciakiego czasu znaczną ilość pszenicy do portów Francuzkich.

Do sierociego szpitala w Darmstadt przysłano w darze 10 Zr. i 48 kr. z żądaniem podziękowania Bogu, iż tak dalece szlachetny naród Hiszpański oświecił, że bez krwi rozlewu i uchybienia uszanowania Królowi swą wolność odzyskał, i pierwszy tego rodzaju dał w dziejach przykład.

Pisma Niemieckie dónoszą jeszcze o straconym Sandzie, że na trzy dni przed

śmiercią nie potrzebował pociechy, ale sam cieszył żegnających go ze łzami. W wigilią przed śmiercią przybyło do niego trzech Pastorów, z którymi rozmawiał o przedmiotach Religii i modlił się. Po ukończonych modłach, pożegnał pastorów, zasnął o godzinie 11 i tak dobrze spał, iż musiano go w dniu trwania po godzinie 9 rano obudzić. Zjadł podług zwyczaju śniadanie; lekarze przewiązali mu ranę. Dziękował im za ich usługi i pożegnał. Gdy przypłynęli pastorowie, pożegnał ich także i prosił, aby mu na plac trwania nie towarzyszyli, iż zupełnie jest przygotowany. Na zapytanie ich ego: czy niema do kogo złości; odpowiedział, że niema i umiera spokojnie. Przed wieczem dał Dyrektorowi słowo, iż nie będzie do ludu mówił. Gdy usłyszał na ulicy szelest, rzekł do obecnych: "nadszedł mój czas, rozrządźcie inną, jestem na wszystko przygotowany. Na dziedzincu żegnał wszystkich obecnych. Na ruszowaniu gdy odczytany mu jeszcze raz wyrok został, spojrział na zgromadzone mnóstwo i chciał do ludu mówić; lecz gdy wyrzekł: "Umieram za wolność Niemiec, ,, przerwał mu Dyrektor mowę, przypominając przyrzeczenie. Tu rzucił z gniewem chustkę na ziemię, podniósł trzy palce prawej ręki w górę i zawołał: "Ty wiesz o Boże!,, i usiadł na stołku do ścięcia.

Z. Bruxelli d. 27 Maia.

Sądzą, iż na teraźniejszych posiedzeniach Stanów jeneralnych w Hadze nie będzie już z strony Króla żaden projekt do ustawy podany. Dnia 17 b. m. zgromadziły się członki środkowej sekcyi drugiey izby, którym Minister doniósł, iż Król cofa na teraz projekt względem urzędze

nia gwardyi narodowej, ale na posiedze-
niach w Bruxelli w Październiku, albo
na przyszły rok każe go znówu podać.

Nie prawdzi się, iakoby P. Falck
postanym miał bydź do Batawii.

Xiąże Cambaceres przejechał tędy do
wód Akwisgranskich.

Dnia 21 b. m. odplynęły znówu z
Arnhem dwa okręty z Wychodniami
Wirtamberskiemi do północney Amery-
ki.

Rozpoczęta sądownie sprawa z Lu-
dwikiem Bonaparte o pałac w Harlem
miała zgodzoną zostać,

Circular

Da meinem Handlungs-hause hier, daß
Niederlage-Recht vom handlungs-Departa-
ment in St. Petersburg zugestanden wor-
den, welchem zufolge, anstatt, daß die ins
russische Reich einzuführende Waaren, welche
als Kaution des am Bestimmungs-Orte zu-
entrichtenden Zolles, an der Gränze fünf Ru-
bel Silber-Münze von jeden Pfund Brutto
niederlegen müssen; dagegen wenn selbige an
mich adressirt, laut Niederlage-Recht auf mei-
ne Verantwortung ohne fernern Kaution hi-
hier gebracht werden können, allwo erst der
Zoll in der laut Tarif festgesetzten Zeit be-
zahlt wird, so empfehle mich meinen auswär-
tigen Freunden und Korrespondenten bei vorfal-
lender Gelegenheit in Commissions und Spedi-
tions-Geschäften. — Wilno den 28 April 1820.
Joseph Kopsch.

D O N I E S I E N I A

Wydział Policji w Senacie Rzadzającym W. M. Krakowa i Jego Okregu, w sku-
tek odezwę Trybunału I. Instancji W. M. Krakowa załeca Urzędowi Policji Po-
średniej, Woytom Gminnym, tudzież Zastępcom Woytów po Wsiach ażeby nieia-
kiego Pawłowskiego inaczey Franciszka Piotrowskiego za oszustwo na karę 6 mie-
sięcznego więzienia wskazanego na dniu 29 Maja r. b. z Więzień Kryminalaych zbie-
głego, według tu poniżey załączonego Opisu scisle w Gminach właściwych śledzić,
i zchwytanego pod strażą do Więzień tutejszych kryminalnych doprowadzić rozka-
zali. — W Krakowie dnia 5 Czerwca 1820 roku.

Linowski

Konwiski S. W.

Opisanie Osoby Franciszka Pawłowskiego inaczey Piotrowskim nazywającego
się. Ten rodem jest z Tizonowa Obwodu Miechowskiego lat 24 liczący, katolik,
wolnego stanu, lokaj, wzrostu średniego, okrągley czarney twarzy, oczów niebies-
kich, grubego nosa, włosów na głowie czarno kędzierzawych.

Zgadność zaświadcza

Konwiski S. W.

Wydział Policji w Senacie Rzadzającym W. M. Krakowa i Jego Okregu, Pan
Stanisław Miki rodem z Kawiszy blisko Krakowa, a teraz we Francji zamieszkały
żąda wiadomości o swoich krewnych, a razem i Dokumentów istotnie mu potrze-
bnych do zawarcia ślubów Matżeńskich. Ze zaś w Nocie Posła Pełnomocnego Fran-
cuskiego akkredytowanego przy Dworze Najjaśniejszego Cesarza Wszech Rossyi
Króla Polskiego miejsce rodu Pana Stanisława Miki wyrażone (Cavissa) może bydź
w ięzyku Francuzkim przeistoczzone, dla czego zachodzi teraz trudność zasiągnięcia
wiadomości powyższych; przeto Wydział Policji niniejszym wzywa wszelkie Zwierz-
chności miejscowe, tudzież Publiczność W. M. Krakowa i Jego Okregu aby iaką
mić mogą wiadomość o miejscu pobytu familii Mików i Wsi mylnie może (Cawis-
sa) zwaney, takowey Wydziałowi Policji w Senacie udzielić nieomieszkały.

W Krakowie dnia 31 Maja 1820 roku.

Linowski

Konwiski S. W.

Niżej podpisanemu przed paroma tygodniami zginęły przypadkiem dwa Świade-
twa wydane przez Kommissyją Likwidującą Pretensye Woyskowe w Królestwie Pol-
skim; pierwsze zaświadczaące przyjęcie pretensyi do Rządu Xięstwa Warszawskie-
go w Summie Złp. 2500, drugie pretensye do Rządu Francuzkiego w Summie Tysiąc
siedmset kilkadziesiąt franków ile pamiętać mogę. Ostrzega przeto podpisany aby
nikt rzeczonych Świadcstw nie nabywał; na wypadek gdyby ktoś posiadający je u-
stępować je chciał iak nabytą przez siebie własność, ani też wypłacać Waluty ko-
mukolwiek innemu prócz mnie samego na wypadek gdyby pretensye te realizowa-
nem być miały, gdyż podpisany tylko jest prawym onych właścicielem i nikomu
ich nie ustąpił, ani ustąpić zamysła, owszem wniósł prośbę do Kommissyi Woyny
aby mu duplikata tychże Świadcstw wydała, a pierwsze onych exemplarze za um-
rzone ogłosita. Jeżeli zaś kto papiery te znalazł, uprasza podpisany, aby je na poczt-
amt Miasta Krakowa odesłał, gdzie wynagrodzenie w kwocie Złp. 36 onemuż zapew-
niające się odbierze. — W Krakowie dnia 5 Czerwca 1820 roku.

Wincenty Darowski

bywszy Kapitan Pułków 4 i 8 Izdy Woysk X. Warsz.

Piotr Couder dowiodszy dostatecznie Władzom Rządowem W. M. Krakowa i
jego Okręgu, iż posiada dostateczną wiadomość robienia Czokolady, ma honor do-
nieść Prześwietney Publiczności, iż w kamienicy JP. Białeckiego w ulicy Grodzkiej
pod Nr. 28 założył iey Fabrykę. Nie opłacaąc cła od artykułów, które wchodzi
do Czokolady, zapewnić może, iż dostarczy iey nie tylko w tak dobrych gatunkach,
iak Wiedeń i inne słyszące zrobienia dobrej Czokolady miasta, ale iadta po
mierniejszey cenie.

Trybunał pierwszej Instancyi Wolnego Niepodlego i ściśle Neutralnego Miasta
Krakowa i jego Okręgu, podaje do publiczney wiadomości, iż Kamienica po niegdy
Bogumile Grabowskiem przy ulicy S. Jana pod L. 473 stojąca, której szacunek w
ilości Zł. pol. 3515 przez w sztuce biegłych ustanowioney, a podanej Deklaracyi
przez Kuratora nieprzytomnych Ur. Strożeckiego Patrona do połowy to jest 1757 Złp.
zmniejszoney został, publicznie na audyencyi Trybunału, w dniu 13 Lipca r. b. prze-
daną będzie pod następującemi warunkami.

- 1) Chęć licytowania mający winni są tytułem vadii przed rozpoczęciem licyta-
cyi część dziesiątą szacunku złożyć
- 2) Nabywca ma połowę szacunku w dni dziesięć złożyć, do składu Sądowego,
a druga połowa pozostanie przy nieruchomości, nabytey do lat trzech z obowiązkiem
opłacenia prowizyi pięć od sta; wolno jednak nabywcy cały szacunek i całą sumę z
licytacyi wypadającą w powyższym terminie złożyć.
- 3) Nabywca obowiązany jest stosownie do Uchwały Sejmowey dnia 15 Grudnia
1818 kupioną przez siebie nieruchomość w przeciągu roku jednego wypraparować.
- 4) Niedopełniający powyższych warunków utracą vadium i nowa licytacyja na
jego koszt przedsięwziętą zostanie.

Opisy powyższych nieruchomości wraz z ich oszacowaniem znajdą się w Kan-
celaryi Pisarza Trybunału. W Krakowie d. 25 Maja 1820.

(podp.) *Bernard Dwornicki.*

(podp.) *Skarżewski, Sęd. (L. S.)*

Prezes Sądu Appellacyjnego Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta
Krakowa i jego Okręgu Stosownie do prewsu art. 118 Kod. C. wil. podaje ninie-
szem do powszechney wiadomości, iż Trybunał I. Instancyi kraju tuteyszego, na po-
wodztwo Wiktorji Ostrowskiej w miasteczku Nowej Górze w Gminie Krzeszowice
Okręgu kraju tuteyszego zamieszkałej, w dniu 4 Kwietnia r. b. wydał Wyrok stanow-
czy, uznający nieruchomość Piotra Ostrowskiego, Męża Powodki, żadney osobie
wiadomości niedającego. W Krakowie d. 20 Maja 1820 r.

Piekarski.

Kaubach Sekr: S. Ap.